

Tyto myslí jsou základem zákona o obcích.

Pokladník obecní, o němž §. 52. se zmiňuje, jest buďto údem rady obecní nebo jiný člen obce důvěrou výboru k řízení této zprávy povoláný, který dle §. 64. jest povinen úřadování toto bezplatně přijati. Ustanovení zvláštního placeného úředníka co pokladníka není v obcích venkovských potřebné.

Paragrafem 83., jenž nařizuje, že v každé obci výbor musí ustanoviti aspoň jednu osobu ku kancelářství spůsobilou, nechtělo se říci, že musí zvláštní úředník ustanoven býti za kancelistu.

Majíc za základ tu mysl, že představený obce musí více jednati než psati, a že by blaho obce nedobře pochodilo, kdyby úřad starostův (představeného) proměnil se v pravé kancelářnictví, žádá zákon pouze, aby k sestavení písemnosti v obcích venkovských tak ne příliš často potřebných určen byl člověk, jenž zná psati, který však nemusí býti právě co úředník ustanoven.

Nic tomu nepřekáží, by představený obce sám zastával toto nerozsáhlé píсарství, mohou se ale k tomu za slušnou odměnu používati i učitel neb školní pomocník té osady neb sousední obce, neb i jiný člen obce, jenž zná psati.

Tyto osoby, nebo i některý úd výboru mohou sepisovati i protokoly o rokování v posezení obecním, které tak obyčejně jen dvakráte v roce bývá (viz. §§. 102, 106. Z. O.), při čemž se tu podotýká, že tyto protokoly pravidelně nepotřebují nic více podávati, než jména přítomných výborův a úchvaly jejich nadpolovičnou většinou hlasův usnešené. Jenom tehda, když výbor některý zvláštní žádá zapsání svého mínění, má se to státi.

Jedná-li se o takových věcech, ku kterýmž potřeba zvláštního povolení, na př. zavedení nějaké půjčky, která převyšuje polovici jednorocní summy důchodův obecních; tu se mají rozličná mínění hlasujících v krátce poznamenati.

Obrazemi čili formuláry takových protokolův bude jednání toto usnadněno.

Těmito úvahami zanikne snad obávání velkých útrat z nového obecního zřízení.

Vláda, jenž opravdu a poctivě tomu chce, aby obce úplně zaujaly to sta-